

השתלת הלב לאור ההלכה

השאלה:

האם מותר להוציא לבו של תורם ולהשתילו למי שזקוק לכך?

תשובה:

אסור להוציא לבו של תורה כשהוא עדיין גוסס, כי אסור לקרב מיתחו של גוסס גם כשמצבו בכי רע והרי מחללין את השבת לצורך חיי שעה. כמו-כן סבור המחבר להלכה שאין אדם מחוייב לסכן נפשו אפילו בספק כדי להציל חבירו. ובפרט כאשר סיכון הנפש של התורם הוא קירוב מיתחו, אפילו רק חיי שעה, אסור לעשות זאת ומי שעובר על כך הרי הוא בכלל רוצח. יתר על כן, לדעת המחבר אין חיוב על אדם לוותר על איבר כדי להציל חבירו, גם אם אין בכך סכנה לחייו של התורם.

לאור זאת סבור המחבר שאין גם חיוב לנתח מת כדי להוציא לבו להשתלה, כי אחד מאיסורי ניתוח מתים הוא מטעם בזיון למת ולקרוביו ומכיון שניתוח כזה אסור בחיים הרי שהוא אסור גם במת.

מצד שני אסור לחולה הזקוק להשתלה לקבל אותה, מכיון שניתוח זה עדיין לא יצא מגדר ניסיון.

מסקנה:

אסור להוציא לבו של גוסס, ואפילו מת, לצורך השתלה ואסור לחולה לקבל השתלת לב.

(הרב י. י. וייס, המאור, שנה כ', קונטרס ז', תשכ"ח, עמ' 3-9).

מקורות נוספים: קול תורה, שנה כ"ג, תשרי, תשכ"ט; שו"ת ציץ אליעזר, ח"י, סי' כ"ה, פ"ב, ה', ו', כ"ו; אור המזרח, כרך י"ח, ניסן תשכ"ט, עמ' 133; נועם, ח"י"ג, תש"ל, עמ' א'; שם, עמ' י'; המאור, גליון קע"ט, תשכ"ט, עמ' 3; שם, עמ' 15; שם, גליון ק"פ, תשכ"ט, עמ' 22; מחנים, גליון קכ"ב, תש"ל, עמ' ז'; אסיא, גליון ה', תשל"ב, עמ' 9; שו"ת מנחת יצחק, ח"ה, סי' ז'-ח'; תורה שבע"פ, כרך י"א, תשכ"ט, עמ' י"א; שבילין, גליון כא-כב, תשכ"ט, עמ' ט; מחשבת, אדר, תשל"א, עמ' 20; שבילין, גליון כה-כו, תש"ל, עמ' סא'; המאור, שנה כ', תשכ"ח, קונטרס ב', עמ' 18.